

Γ. Μ π ά λ λ α ς, «Ι. Ν. της Αγίας Παρασκευής στο Αργοστόλι. Ανέκδοτες νοταριακές μαρτυρίες του ιζ' αιώνα», *Κεφαλληνιακά Χρονικά* 10 (2005), σ. 267-270, αρ. 1-2.

308

1670-1677. Νοταριακές πράξεις. Κεφαλονιά.

Γ. Μ ο σ χ ό π ο υ λ ο ς, «Μετοίκηση Κρητῶν στὴν Κεφαλονιά στὴ διάρκεια τοῦ κρητικοῦ πολέμου (1645-1669) καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλωση τοῦ Χάνδακα», στα *Πεπραγμένα τοῦ Δ' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου*, Ἀθήνα 1981, σ. 285-291, αρ. 1-5.

309

1670-1683. Πωλητήρια έγγραφα. Περιλαμβάνεται ρήτρα προσωποκρατήσεως του πωλητή σε περίπτωση νομικῆς εκμίσθσεως του πωληθέντος. Νάξος.

Μ. Τ ο υ ρ τ ό γ λ ο υ, «Ἡ προσωπικὴ κρᾶτησὴ σὲ δύο ναξιακὰ πωλητήρια ἔγγραφα τοῦ 17^{ου} αἰῶνα», *ΕΕΚ* 47 (2000-2001), σ. 114-116, αρ. 1-2 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 6, σ. 254-276, αρ. 1-2).

1683, 8 Οκτωβρίου

«Παρότως εμού του νοταρήου καί τών κατωθε γράφαινων μαρτύρο εβρησκόμαινα τα διω μαίρη ταμα τω μαίν πρωτο μαιροσ ω παπα κύρ Γερασείμος Κουτζώκολος τω δε αλο μαίρος ω παπα κύρ Φραγγούλς Γούλης ωμάδη μαι τήν πρεζβύταιρα του τήν σοίμαιρο έρχωτε καί τα δήω μαίρη ησε σοινήβαζμα και ύσ ονομα παυλυσήας. λέγωντας ω ανοθε παπα κυρ Γερασείμος ωτη ποσ εχυ ένα κομάτι χωράφη και απέλυ ης τυποθέσσω του απεράθου ης στωποθέσμαινο ζακρύδα σήμπλληω τη στέρνας του τρανῶν περβολύω και Ζμαράγδα παπα Γεργούς τω δικο τω πράγμα ήθελε τω αφήση ψηχυκό στω μαίγα Γεωργήω η ποτε Μαρήα παπα Γεοργούς ω δε αφτός παπα κύρ Γεραημος εσώτας και τόν γγερο που εκτηζε τω μαιγα Γεώργνω μυν έχωτας τα κυνα αργύρια να κτηζοι των ανοθε ναώ· επαρακάλλεσε τήν ποτε καιρα Σοφήα παρα μερναροῦσ και έδωκαι τοῦ ανοθε παπα κύρ Γερασήμου δέκα πέτε καθος φενετε τω σκρύτο τήν σήμαιρο, η δε άνοθε καιρα Σωφήα ήθελλε πουρκύσοι άσπρα τής θηγατρος τυς παπαδήας και του γαμβρού της του παπα κύρ Φραγγκούλοι. Τωρα την σοιμαίρο στα 1683 χρύαζομένος ω παπα κύρ Φραγγκούλης και η πρεζβυτέρα του τα ανοθε τορνέσσια απω τον παπα κύρ Γεράσημο και μυν έχοντας να τα δόση σήρνοτας τωνε στου καδη καί κανη στύ φυλακή ήμαίρες ετεκα. καί μυν έχωτας καί η βοήθυά του νατον αίβγάλυ απο τήν φηλάκυ μύτε ω νόστου ω παπάς μύτε αλος κανής, εθελλησε αὔτοθέλυτος δια να ξεχρεοσή τον ανοθε μαίγα Γεώργνω απο τα ανοθε δεκα πετε ρεάλυα καί θέλλοι μαι καλο του θαίλυμα και πουλύ το αυτω πράγμα το ψυχικό του αγύου καθος φένετε και το ψυχηκο και το χραιός του αγύου και θελυ ω παπα κύρ

Γεράσιμος απο την σοίμαιρο και πουλυ και ξαιπουλλοί το αὐτο πράγμα στᾶς χώρας του ανοθε παπα και τοίς πρεζβυτέρας μαι γύς και δέτρυ και μαι πασα του δικαῖώμα δια ρ. 9 νουμαιρο δια ρεάλια ενεα και καρτα τρύα καθος τω ετήμυσεν ω Γεόργνος Μπέλυωτής και Μανόλνς Βασηλούς. ω δε ανοθε παπα κύρ Γεράσημος και ω μαιγα Γεώργνος απο το αὐτο πράγμα πλλέω κανενα δηκαιωμα να μην έχου μονου να ὕνε στυν εξουσία τον ανοθε αγορα σταδο και τον δηαδοχο τος να το καμου εὸς θελου και βούλοντε ωσ αγορα και πράγμα εδηκό τος και αν ηθελε εβρεθή κανενα γγκέρο η ξένος ὕ εδηκος να δηασήσοι τον ανοθε αγοραστν υ τους κλυρονόμους του ηποσχετε ω ανοθε πουλυτής αφτος και τα καλα του και υ κλληρονομυ του να τον ετεφετερου σε πασα κρύση. ὡθεν σε ὡλα τα ανοθε εμυνα και τα δήο μαίρν κοτεταρυζμαίνη και αναπαμένη ἤς πενα και κοτανα της αφετηάς του κατα καιρου εβρεθέτος ρ. 5 νουμαιρο πετε ω αλυλογύσας να τα ζυμνόνετε και παλυ ὕ παρουνσα να έχυ το βεβεο ...».

310

1670-1835. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκόπελος.

Κ. Καλλιανός, *Αρχείο της νήσου Σκοπέλου*, Σκόπελος 1999, σ. 7-25, 41.

311

1671. Διαθήκη. Κύθηρα.

Χρύσος Μαλτέζου, «Πρόσφυγες από την Κρήτη στα Κύθηρα», *ΕΕΒΣ* 39-40 (1972-1973), σ. 524-526 (= Μαλτέζου, *Βενετική παρουσία στα Κύθηρα*, αρ. Ε).

1671, 1 Σεπτεμβρίου

«... † Ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων πόποτε τὸν ἄορον καὶ ἐφνὴδιον θάνατον νὰ ἐνόησε καὶ νὰ εἶδε τὴν ὄραν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον τὸν λέγοντα οὕτως καὶ ἐφνὴδιος ἐφ' ἡμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ πάλιν οὐκ ἤδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὄραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχετε, τοῦτω εἰς νοῦν βαλλόμενος καὶ ἐγὼ Κάλλιστος ἱερομόναχος, ὁ κατὰ κόσμον Γλυγορόπουλος, υἱὸς τοῦ ποτὲ λαμπρωεὐγενεστάτου κυροῦ Μαρίνου ἀπὸ τὴν περίφημον καὶ περιβόητον Κρήτην, ἐθέλιστα νὰ γράψω τὴν παροῦσα διαθήκην καὶ ὕστερήν μου θέλησιν, ἡ ὁποία θέλω νὰ εἶναι βέβαια καὶ ἀνέποπτη, παρακαλῶντας τὴν ὑφιλοτάτην μας ἀφεντιὰ νὰ μὴν βάλῃ χέρι εἰς ὅτι ἐγὼ εἰς τὴν παροῦσαν μου θέλω ὀρδιτιάσῃ. Μέλλωντας το λοιπὸν τὴν πολυποθητόν μου, τὴν πολλὴν πεφηλημένην μου, τὴν πολλὴν στένακτον, τὴν πολλὴν ὀρηκτον, τὴν πολλὴν τάραχον, τὴν πολλὴν αἰχμάλωτον καὶ τέλος πάντων τὴν ὑπὸ τῶν ἀθέων ἀγαρινῶν κυριευθεῖσαν, τὴν ταλαίπορον λέγω Κρήτην, τὴν τῶν παλαιῶν θεῶν πατρίδα κατὰ ἑλλήνας καὶ ἐμοῦ κατὰ Χριστὸν εἰς νοῦν βαλλόμενος τὴν ὁδηπορίαν αὐτῆς νὰ κάμω καὶ τὸν ἄωρον θάνατον φοβούμενος μήπως καὶ ἐφνίδιος ἔλθῃ καὶ ἀρπάσῃ με καὶ ἡ ἁμαρτωλή μου ψυχὴ μὴναι ἀδιόρθοτος, ἐν πρώτοις λοιπὸν παρακαλῶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

